

Tids hurtigere Meddelelser- og Befordringsmidler benyttes paa fordeelagtigste Maade, disse Tilfælde ville reduceres til meget faa; de ville lettest kunne opstaae, naar Statens Befuldmægtigede, permanente eller temporaire Forretningsførere (en Consul eller en anden for et enkelt Anliggende engageret Commissionair), et Skib paa Togt eller et udsendt militært Corps opholder sig paa langt fraliggende Sted; men naar det erindres, at fra Finantsaarets Udløb indtil Statsregnskabet aflægges hengaaer en Tid af omtrent 5 Maanedes, vil denne Tid vistnok i de allerfleste Tilfælde være fuldkommen tilstrækkelig til, endog fra det længst fraliggende Sted, at have Opgivende af alle ved Forretningsføreren eller Kassebetjenten i Finantsaaret besørgede Indtægters og Udgifter summariske Beløb, der er Alt, hvad Statsregnskabet behøver at vide, og som deri kan optages indtil det sidste Dieblif, samme aflægges, vel at mærke: kun som Restance det, der ikke inden Finantsaarets Udløb effectivt er berigtiget.

En Indvendning herimod, som kunde synes at have noget for sig og tillige har været gjort, er den, at slike løse og ulegitimerede Opgivender ikke vare at stole paa eller lod sig benytte ved Statsregnskabet; den er imidlertid fuldkommen ugrundet og i Modsigelse med det virkelige Forhold, thi er Fuldmægtigen betroet at handle paa Statens Vegne og til at paadrage dens Formue Forpligtelser, maa der ogsaa stoles paa hans Ord, indtil han kan legitimere disse ved Regnskab, og skulde Statsregnskabet ikke aflægges, førend alle deri gjorte Ansørfiler vare nøiagtige og ikke længere kunde modtage Berigtigelse, vilde Afslæggelsen ligge meget fjern.

Mangler og Feil i en hvilkensomhelst Kassebetjents Regnskab, saaledes som dette igjennem hans Bogholderi viser sit Resultat ved Regnskabsperiodens Udgang, tør og maae ikke skjules af ham ved nogen i samme Regnskab foretagen Rettelste, og det er for Controllens Udførelse i saa Henseende og tillige for at gjøre andre endnu værre Misligheder umulige, fornødent, at Indberetning om Regnskabet Resultat (Kassebeholdningen eller, hvor denne tilladeligt kunde finde Sted, Underbalancen); skeer piblikkelt ved Regnskabsaarets Udgang. Feilene berigtiges i det følgende Regnskab, enten efter Regnskabsføreren egen eller Revisionens Opgagelse, og det er først efter denne aabne og uforsvarede Fremgangsmaade, som tilstedes at skjelve mellem den bedre og slettere Regnskabsførelse; at den Første kan nyde fortjent Anerkjendelse, den Sidste sin tilkommende Critik og Tilrettevisning, der ikke vil være uden gavnlig Indflydelse paa tilkommende Regnskaber.

Nødvendigheden af at følge den ovenfor fremsatte utvivlsom rigtige, men ofte misforstaaede, vel ogsaa undertiden mod bedre Vidende tilfidesatte Regel, at Indtægter og Udgifter skulle opføres i Regnskabet, naar de forfalde, skal man, til hvad der allerede er ytret, endnu føie følgende Betragtning, nærmest med Hensyn til Udgifterne: Det er klart, hvorom Enhver kan overbevise sig ved at kaste et Blik paa Statsregnskabet, at for enhver Udgift, Staten gjør paa den ene Side, har den modtaget eller sikret sig et tilsvarende Bederlag paa den anden Side; der vel kan være af høist forskjellig Beskaffenhed, men dog er tilstede.

Staten kan have frigjort sig for en Forpligtelse (til Exempel Betalingen af en Pension), fremmet Oplysning, Kunst, Videnskab, tilveiebragt Sundheds- og Sikkerhedsmidler o. s. v. ved Bidrag og Tilskud og betalt Embeds- og Bestillingsmænd for deres Arbeide, hvilket tilhøbe ikke efterlader noget sandseligt Bærdiproduct, som lader sig fastholde og føie tilbogs eller ansætte til nogen vis Pengeværdi, men Udgifterne kunne ogsaa være gjorte til Anskaffelse af materielle Fornødenheder: Penne, Papir, Gulvtæpper, Lovsamlinger, Brænde, Beslysningsmidler zc. for Contoirerne, af Bygninger, Jord, Skibe, eller Materiale til Bygning af Skibe og Huse, Forpleinings-, Vællædnings- og Armaturgjenstande, for Armee og Flåde m. m. og da skal der som Følge af Finantsperiodens og Statsregnskabet